

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM (PEER- REVIEWED JOURNAL)
ISSN : 2456-821X
(vol. 9 Issue: 01 June 2025)

பத்துப்பாட்டில் துறைமுக இடங்கள்
Port locations in tens

முனைவர் வீ.பூமிநாதன்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் – 635 601,
திருப்பத்தூர் மாவட்டம்.

Abstract

The "nickname" and the "place name" must have originated at a time when large numbers of people began to move away from the place in view of human history. The name becomes essential to distinguish one town or place from another. "Place names" must have appeared only after the human race began to live permanently. Literature, inscriptions, and studies of coin place names support the nomenclature to understand the ancient life and history of a country.

The ancient Tamils traded by sea to many countries of the world in order to gain wealth. From the banks of the Ganges they traded with many countries such as Patalipuram, Sri Lanka, Burma, Kadaram (Malaysia), Chavakanadu (East Indies), Arab countries, Egypt, Greece (Rome, Greece). There were large ports, ports, and ports for the export and import of goods from these countries. Among them, ports like Korkai, Musiri, Kavirippoompattinam, Kumari, Eirpattinam, Arikamedu and Marungurpattinam can be mentioned. This article sets out to explore the port space in the Sangam Literary Decade.

Keywords

Korkai Port Location, Pukar (Poompuhar, Kavirippoompattinam), Eirpattinam, Pattinam, Bagkam, Korkai, Dehydration (a) Coastal Pattinam Port Location.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழ் மக்கள் வாழ்விற்காக பொருட்களை ஈட்டுவதற்கு வாணிகம் செய்தனர். அவ்வாறு வாணிகத்தினை கடல் வழியாகவும், தரைவழியாகவும் செய்து, செல்வத்தை ஈட்டினர் என்பதை சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. கடல்வழியாக வாணிபம் செய்யவும் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி செய்யவும் துறைமுகப்பட்டினங்கள் தேவைப்பட்டன என்பதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

முன்னுரை

மனித இன வரலாற்றை நோக்கின் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக இடம் விட்டு சென்று வாழத் தொடங்கிய காலத்தே “ஊர்ப்பெயர்” மற்றும் “இடப்பெயர்” தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஓர் ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊரை அல்லது இடத்தை வேறுபடுத்த பெயர் இன்றியமையாததாகிறது. மனித இனம் நிலையாக வாழ தொடங்கிய பின்னரே “இடப்பெயர்கள்” தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஒரு நாட்டின் பழங்கால வாழ்வையும், வரலாற்றையும் அறிவதற்கு இலக்கியம், கல்வெட்டு, நாணயம் இடப்பெயர்கள் குறித்த ஆய்வுகள் போன்றவை துணை செய்கின்றன.

பழந்தமிழர் செல்வம் ஈட்டும் பொருட்டு உலகின் பலநாடுகளுக்கு கடற்பயணம் மூலம் வாணிகம் செய்துள்ளனர். கங்கைக்கரையில் இருந்து பாடலிபுரம், இலங்கை, பர்மா, கடாரம் (மலேசியா), சாவகநாடு (கிழக்கிந்திய தீவுகள்), அரபுநாடுகள், எகிப்து, யவனநாடு (ரோம், கிரேக்கம்) போன்ற பல நாடுகளுடன் வாணிகம் செய்தனர். இந்நாடுகளிலிருந்து பண்டங்களை ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்வதற்காக பெரிய துறைமுகங்கள், பட்டினங்கள், பாக்கங்கள் இருந்தன. அவற்றில் துறைமுக இடங்களாக கொற்கை, முசிறி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், குமரி, எயிற்பட்டினம், அரிக்கமேடு, மருங்கூர்ப்பட்டினம் போன்ற இடங்களை சுட்டலாம். இவற்றில் சங்க இலக்கியப் பத்துப்பாட்டில் உள்ள துறைமுக இடங்கள் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கொற்கை துறைமுக இடம்

கொற்கை என்பது ஒரு துறைமுக நகரமாகும். பொருநையாறு கடலோடு கலக்குமிடத்தில் இந்நகரம் அமைந்திருந்தது. இத்துறையில் விளைந்த முத்து கடல் கடந்த நாடுகளில் வாணிகப் பொருளாக அமைந்த சிறப்பினது. இக்கொற்கை துறைமுகம் தற்போது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு சிற்றூராக உள்ளது. கொற்கை என்பது மரப்பெயர் அடிப்படையில் தோன்றிய இடப்பெயராகும். இதனை,

“கிளர்பூட் புதல்வரோடு கிலுகிலி யாடுந்

தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்”

(சிறுபாண். 61 – 62)

என்றும், முத்தெடுப்போர் கொற்கையில் ஒரு தனிச்சேரியில் வாழ்ந்து வந்தனர். அதைச் சுற்றிலும் மதுக்குடிப்போர் வாழ்ந்த பாக்கம் இருந்தது என்பதனை,

“வினைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தி

இலங்குவளை யிருஞ்சேரிக்

கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து

நற்கொற்கையோர் நசைப் பொருந்

(மதுரைக். 135 – 138)

என்றும், மதுரை வேந்தர்கள் கொற்கைக் கோமான், கொற்கை யாழி, கொற்கை பொருநன், கொற்கை மாறன் என்று பட்டம் சூழ வாழ்ந்துள்ளனர் என்று சங்ககாலப் புலவர் மதுரைப் பேராலவாயர் பாடியுள்ளார். இச்செய்தியை,

“பேரிசைக் கொற்கைப் பொருநன் வெண்வேல்

கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன்”

(அகம். 296)

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடலடிகளில், கொற்கை கோநகராகவும், துறைமுகமாகவும் இருந்ததால் சிறப்புப்பெற்றிருந்தது. கொற்கை பெரும் பட்டினமாகத் திகழ்ந்தது. கொற்கைக் கடற்கரையில் யவன நாட்டு மீகாமன்களும், வணிகர்களும் அரபிய நாட்டு குதிரை வணிகர்களும், பிறரும் சூழ்ந்து நின்றனர். கொற்கை துறைமுகத்தில் பெரும் பண்டங்களை வைக்கும் பண்டகச் சாலைகளும், கிடங்குகளும் இருந்தன.

கொற்கை என்ற துறைமுகத்தை உலகில் புகழ் பெற்று விளங்கும் மூதூர் என்றும், முதிர்ந்த முத்துக்கள் மலிந்த மூதுடைப்பட்டினம் என்றும் முத்துக் குளிக்கும் முதுமக்கள் வாழும் முதுபெரும் நகர் என்றும் அறியலாம். இச்செய்தியினை,

“பேருலகத்து மேளந் தோன்றிச்

சீருடை விழுச்சிறப்பின்

விளைந்த முகிர்ந்த விழுமுத்தின்

இலங்குவளை இருஞ்சேரிக்

கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து

நற்கொற்கை.....”

(மதுரைக். 133 – 138)

என்னும் அடிகளால் அறியலாம்.

புகார் (பூம்புகார்) , (காவிரிப்பூம்பட்டினம்)

புகார் என்பது பழமையான துறைமுக நகரமாகும். இது சோழ நாட்டின் துறைமுகமாகவும், தலைநகராகவும் விளங்கியுள்ளது. புகார் என்பதற்கு பூம்புகார், காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்ற பெயர்களில் வழங்குவதுண்டு.

புகார் துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதியாகும் பொருட்களுக்கு புலி முத்திரை பொறிக்கப்பட்டிருந்த செய்தியையும், இறக்குமதியான பொருட்களுக்குச் சுங்கம் (வரி) வசூலித்த செய்தியையும்,

“வைகல் தொறும் அசைவின்றி

உல்கு செயக் குறைபடாது

.....

புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி”

(பட்டினப். 124 – 135)

என்னும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தமிழரின் பழம்பெருமை கூறும் பட்டினம் காவிரிப்பூம்பட்டினம் ஆகும். இது காவிரிக்கரையோரப் பகுதியாகும். மேலும் “கா” என்பது பல பூக்கள் நிறைந்த சோலையைக் குறிப்பதாகும். சோழர்களின் துறைமுக நகரங்களில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் சிறந்தவையாக இருந்ததை,

**“மகர நெற்றி வான் தோய் புரிசைச்
சிகரத் தோன்றாச் சேனூயர் நல்லில்
புகார்அர் நன்னாடு”**

(அகம். 181)

என்னும் பாடலடிகளினால் அறிய முடிகிறது.

சங்கக் காலத்திலே காவிரிப்பூம்பட்டினத்து துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கின பொருள்களைக் குறித்து கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் கூறுகிறார். இந்தப் பொருள்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து கடல் வழியாகக் கப்பல்களில் வந்தவை. இதனை,

**“நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
தென்கடல் முத்துங் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத் துணவும் காழகத் தாக்கமும்”**

(பட்டினப். 185 – 190)

என்னும் பாடலடிகளில், பாரசீகம் மற்றும் சிந்து தேசத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட குதிரையும், காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும் என்பது காற்றின் உதவியினால் கப்பல்களில் கடல் வழியாகக் கொண்டுவரப்பட்ட கறி (மிளகு) மூட்டைகள் அக்காலத்தில் சிறந்த மிளகு சேரநாட்டு மலைச் சரிவுகளில்தான் உண்டாயிற்று. அதற்கு அடித்தப்பட்டியாகச் சாவக நாட்டில் (ஜாவா சுமத்ரா தீவுகளில்) மிளகும், இமயமலைப் பக்கத்தில் கிடைத்த மணியும், பொன்னும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் (சைய மலைகள்) உண்டான சந்தனக் கட்டை, அகிற்கட்டைகளும், பாண்டி நாட்டுக் கடல்களில் (கொற்கை, குமரி) உண்டான முத்தும், கிழக்குக் கடலில் உண்டான பவழமும், வடக்கே கங்கையாற்றங்கரை மேலிருந்த பாடலிபுரம், வாரணாசி (காசி) முதலான ஊர்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பொருள்களும், இன்னும் பெயர் தெரியாத பொருள்களும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதிக்காக கொண்டு வரப்பட்டன.

எயிற்பட்டினம்

மரங்கள் நிறைந்திருந்த பகுதி என்பதால் மரக்கானம் என்ற பெயர் பெற்றது. மரக்கானம், விழுப்புரம் மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம், மரக்காணம் பேரூராட்சியில் அமைந்திருந்த துறைமுகமும் நகர்ப்புற மையமாகும். இந்நகரம் பண்டையக் காலத்திலிருந்து எயிற்பட்டினம், சோபட்டினம், சோபட்மா, மனக்கானம் போன்ற பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. பி. எல் சாமி தனது “மகாபலிபுரத்தில் நீர் வழிபாடு” (1976) என்ற கட்டுரையில் எயிற்பட்டினமே தற்போதைய மரக்கானம் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார். எயிற்பட்டினம் என்பது ஓய்மானாட்டுத் துறைமுக நகரமாகும். அது நீலமணி போன்ற உப்பங்கழி சூழ்ந்த ஊர்களையுடையது. எயிற்பட்டினத்தைச் சுற்றி மதில்சுவர் கோட்டையாக அமைந்திருந்தது. சோ என்றால் மதில் என்று பொருள். ஆகவே எயிற்பட்டினம், சோபட்டினம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இதனை,

**“பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலோடு பெயரிய**

பனினீர்ப் படுவிற பட்டினம்”

(சிறுபாண். 151 – 153)

என்றும், எயிற்பட்டினம், மதிற்பட்டினம் அல்லது கோப்பட்டினம் என்றும் பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

“ஒங்குநிலை ஒட்டகந் துயில் மடிந்தன்ன

வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமாவிற்றே”

(சிறுபாண். 154 – 155)

என்னும் பாடலடிகளில், விரைமரம் என்னும் அகில்கட்டைகள் ஒய்மாநாட்டுத் துறைமுகமான எயிற்பட்டினத்தின் கடற்கரையில் படுத்துத் தூங்கும் ஒட்டகம் போன்ற வடிவில் காட்சியளித்தனவாம். இந்த அகில் கட்டைகள் எயிற்பட்டினம் துறைமுகம் வழியே இறக்குமதி செய்யப்பட்ட செய்தியை சிறுபாணாற்றுப்படை சுட்டுகின்றன. அகில் சாவக நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகி இருக்கலாம் என்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி குறிப்பிடுகிறார். எயிற்பட்டினம் துறைமுகத்தில் ஒட்டகங்கள் தூங்குவதுபோன்ற பெரிய மரக்கலங்கள் வரிசையாக நின்றதாம் என்று சுட்டுகின்றார்.

“வாளை லுப் புரவியோடு வடவளம் தருஉம்

நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படைப்பை

மாடமோங்கிய மணல் மலி மறுகில்

பரதர் மலித்த பல்வேறு தெருவில்”

(பெரும்பாண். 320 – 323)

என்னும் பாடலடிகளில், எயிற்பட்டினத் துறைமுகப் பட்டினத்தில் நாவாய்களில் வந்து இறங்கின பொருள்களில் குதிரைகளும் வடஇந்தியப் பொருள்களும் இருந்தன என்று கூறுகிறார். பரதர் என்று சொல்லக்கூடிய கப்பலோட்டிகளைக் கொண்ட மலிந்த தெருக்கள் இங்கு இருந்தன என்று கூறுவதால் எயிற்பட்டினத்தில் கப்பல் வாணிகம் சிறப்பாக நடந்தமை தெரிய வருகிறது.

நீர்ப்பெயற்று (அ) கடற்றுறைப் பட்டினம் துறைமுக இடம்

நீர்ப்பெயற்று என்னும் ஊரின் எல்லையில் துறைமுகம் அமைந்திருந்தது. அங்கு மேல்திசை நாடுகளிலிருந்து பால் போன்ற வெள்ளை நிறத்தினையுடைய குதிரைகள் கப்பல்களிலிருந்து இறக்குமதியாயின. வடதிசையிலிருந்து நுகரப்படும் பொருள்கள் இறக்குமதியாயின. அத்துறைமுகத்தில் பல கப்பல்கள் குழுமிருந்தன என்பதை,

“வைகுறு மீனிற் பைபயத் தோன்றும்

நீர்ப் பெயற் றெல்லைப் போகிப்”

(பெரும். 318 – 319)

என்றும், நீர்ப்பாயல் துறைமுகத்தில் கலங்கரை விளக்கம் காணப்பட்டது. இதனை,

“வான மூன்றிய மதலை போல

ஏணி சாத்திய ஏற்றருஞ் சென்னி

விண் பொர நிவந்த வேயா மாடத்து

இரவின் மாட்டிய இலங்குசுடர் ஞெகிழி

உரவுநீ ரமுவத் தோடு கலங்கரையுந்

துறைபிறக் கொழியப் போகி” (பெரும். 346 – 351)

என்னும் பாடலடிகளில் வெளிப்படுகின்றன.

பட்டினம், பாக்கம்

“பட்டினம்” என்பதற்குக் கடற்கரையூர் என்று பொருள். பாக்கம் என்ற சொல்லுக்கு மருதநிலத்தூர், அரசனிருக்கை, பக்கவூர் என்ற பல பொருள்கள் உண்டு. சிறுபாணாற்றுப்படையில்,

“பனிநீர்ப் படுவின் பட்டினம் படரின்” (சிறுபாண். 153)

என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

பட்டினப்பாக்கம் என்பதில் உள்ள பட்டினம், பாக்கம் என்ற இரு சொற்களும் நெய்தல் நிலத்து ஊரைக் குறிக்கும் பொதுச் சொற்களாகும். பூம்புகார் நகரத்தின் ஒரு பிரிவு பட்டினப்பாக்கம் என்ற பெயரை உடையதாய் இருந்தது. ஒவ்வொரு பெரிய கடற்கரை நகரமும் இரு பாகங்களை உடையதாய் இருந்தது. பாகம் ஊர் என்றும், மற்றொரு பாக்கம் பட்டினம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பூம்புகார் நகரத்தின் ஒரு பாகம் மருவூர்ப் பாக்கம் என்றும், மற்றொரு நகரத்தின் ஒரு பாகம் மருவூர்ப்பாக்கம் என்றும், மற்றொரு பாகம் பட்டினப்பாக்கம் என்றும் பெயர் பெற்றது. இதனை,

“முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்

பட்டின மருங்கி னசையின்”

(பெரும். 335 – 336)

என்று பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும்,

“வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்

பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத்து”

(மதுரைக். 536 – 537)

என்றும்,

“புலம்பெயர் மக்கள் கலந்தினி துறையு

முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்”

(பட்டினப். 217 – 221)

என்ற பாடலடிகளில், பட்டினப்பாக்கம் என்னும் துறைமுக இடமானது பட்டினம் என்ற நிலையில் பயின்று வந்துள்ளது. பொதுவாக கடற்கரை ஊர் என்ற பொருளிலும் பாக்கம் என்ற சொல் வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது என்பதனை,

“சிலம்பு அடைந்து இருந்த பாக்கம் எய்தி” (மலைபடு. 162)

என்னும் அடியின் வழியாக இதுகாறும் உணர முடிகின்றது.

முடிவுரை

கடல் வழியாகக் கப்பல்களில் வாணிகம் நடைபெற்றது. தரை வாணிகத்தைவிடக் கடல்வழி வாணிகம் அதிகமாக நடந்தது. கடல் வாணிகத்துக்குக் கப்பல்கள் தேவைப்பட்டது. கப்பல்களைக் கொண்டு கடலில் ஓட்டிக் கொண்டு போய்ப் பொருள்களை இறக்குமதி ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அந்தந்த நாடுகளில் துறைமுகங்கள் தேவை. ஆகவே ஒவ்வொரு நாட்டிலும் துறைமுகப் பட்டினங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. இத்துறைமுகங்கள் வங்கக் கடலோரம் பலநிலைகளில் இருந்துள்ளன. உள்நாட்டில் நிலவிய பண்டமாற்று வாணிகத்திலும் வெளிநாடுகளுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பண்டைய கடல் வாணிகத்திலும் எயிற்பட்டினம், கொற்கை, பூம்புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்) போன்ற இத்துறைமுகங்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன.

துணை நூற் பட்டியல்

1. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், முனைவர் கதிர் முருகு, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 14, 2009
2. பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம், மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிட், சென்னை – 04, 1974
3. Water Cult at Makapalipuram in Journal of Tamil Studies, P. L Samy., Issue 9 – 10.

Sub-hundred lists

1. Decimal and Speech, Dr. Kadir Murugan, Sharda Publishing, Chennai - 14, 2009
2. Ancient Tamil Trade, Peacock Sugar. Venkatasamy, New Century Book House Private Limited, Chennai - 04, 1974
3. Water Cult at Makapalipuram in Journal of Tamil Studies, P. L Samy., Issue 9 - 10,